

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน  
ซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 วรรคสอง มาตรา 6 และมาตรา 70 แห่ง  
พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542  
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในการคำนวณต้นทุนการผลิตในประเทศแหล่งกำเนิดของสินค้าที่ถูก  
พิจารณาว่ามีการทุ่มตลาดเพื่อหามูลค่าปกติตามมาตรา 15 วรรคสอง (2) ให้พิจารณาตาม  
หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ใช้ข้อมูลของผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือผู้ผลิตในต่างประเทศ  
ที่ได้บันทึกไว้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป  
ในประเทศของผู้ส่งออกจากต่างประเทศ หรือในต่างประเทศที่ผลิตสินค้าที่ถูกพิจารณานั้น  
และมีรายละเอียดแสดงต้นทุนเกี่ยวกับการผลิตและการขายสินค้าที่ถูกพิจารณาดังกล่าวอย่างมี  
เหตุผลสมควร

(2) ในกรณีที่ไม่มีข้อมูลตาม (1) ให้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการปันส่วนต้นทุน  
ที่เหมาะสมรวมถึงการปันส่วนต้นทุนของสินค้าที่ถูกพิจารณาที่ผู้ส่งออกจากต่างประเทศ  
หรือผู้ผลิตในต่างประเทศใช้ในช่วงระยะเวลาการไต่สวน แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นการปันส่วนต้นทุน  
ที่ผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือผู้ผลิตในต่างประเทศซึ่งสินค้าที่ถูกพิจารณาได้ใช้มาโดยตลอด  
โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมของรายการการตัดค่าเสื่อมสิ้น  
และการตัดค่าเสื่อมราคา การปรับค่าใช้จ่ายฝ่ายทุน และรายการต้นทุนเพื่อการพัฒนาอื่น

ในกรณีที่พิจารณาการปันส่วนต้นทุนจากข้อมูลตาม (1) จะต้องปรับ  
ต้นทุนการผลิตให้เหมาะสมสำหรับรายการดังต่อไปนี้

(ก) ต้นทุนเกี่ยวกับรายการที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้ง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการ  
ผลิตในปัจจุบันหรือในอนาคต

(ข) ต้นทุนในช่วงระยะเวลาการไต่สวนที่ได้รับผลกระทบจากการเริ่มต้นการผลิต แต่การปรับต้นทุนในกรณีนี้จะต้องครอบคลุมถึงต้นทุนเมื่อสิ้นสุดช่วงระยะเวลาเริ่มต้นการผลิตด้วย ในกรณีที่ช่วงระยะเวลาเริ่มต้นการผลิตยาวกว่าช่วงระยะเวลาการไต่สวนให้นำต้นทุนครั้งหลังสุดมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 2 การคำนวณจำนวนที่เหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขายและค่าใช้จ่ายอื่น ตลอดจนกำไรที่เกิดขึ้นของสินค้าที่ถูกพิจารณา เพื่อหามูลค่าปกติตามมาตรา 15 วรรคสอง (2) ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ใช้ข้อมูลการผลิตและการขายที่เกิดขึ้นจริงในทางการค้าปกติสำหรับสินค้าชนิดเดียวกันของผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือของผู้ผลิตในต่างประเทศ

(2) ในกรณีที่ไม่มีข้อมูลตาม (1) ให้ใช้ข้อมูลอย่างหนึ่งอย่างใดโดยลำดับ ดังนี้

(ก) ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและกำไรที่เกิดขึ้นจริงจากการผลิตและการขายสินค้าประเภทเดียวกันในประเทศแหล่งกำเนิดของผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือของผู้ผลิตในต่างประเทศซึ่งสินค้าที่ถูกพิจารณา

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและกำไรที่เกิดขึ้นจริงจากการผลิตและการขายสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศแหล่งกำเนิดของผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือของผู้ผลิตในต่างประเทศซึ่งสินค้าที่ถูกพิจารณารายอื่น โดยวิธีการเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หรือ

(ค) ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและกำไรที่คำนวณขึ้นจากวิธีการที่มีเหตุผลสมควร โดยกำไรดังกล่าวต้องไม่เกินกว่ากำไรปกติที่เกิดขึ้นจากการขายสินค้าประเภทเดียวกันในประเทศแหล่งกำเนิดของสินค้าที่ถูกพิจารณาของผู้ส่งออกจากต่างประเทศหรือของผู้ผลิตในต่างประเทศรายอื่น

ข้อ 3 ในการเปรียบเทียบเพื่อหาส่วนเหลืออมการทุ่มตลาดตามมาตรา 18 ที่ต้องใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมาคำนวณประกอบการเปรียบเทียบด้วย ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่มีหรือถือว่ามีการซื้อขายสินค้าที่ถูกพิจารณาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ เว้นแต่ในการซื้อขายสินค้าที่ถูกพิจารณาได้มีการตกลงให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ก็ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าแทน

ในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนไม่คงที่ ให้ผู้ส่งออกใช้อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย โดยคำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยนในช่วงระยะเวลาการได้สวนเพื่อปรับราคาส่งออกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2543

(นายสุภชัย พานิชภักดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 117 ตอนที่ 27 ก ลงวันที่ 28 มีนาคม 2543